

L'arxidiòcesi visita el Papa Francesc

Foto: Ramon Ollé

aquesta imatge parla

Del 18 al 20 del passat mes de maig, l'arxidiòcesi de Barcelona va pelegrinar a Roma, presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach, acompanyat pel bisbe auxiliar, Sebastià Taltavull. El nombrós grup de pelegrins visità les basíliques romanes i el diumenge de Pentecosta varen participar a la celebració de l'eucaristia presidida pel Sant Pare i concelebrada pel nostre cardenal. Aquell mateix dia, a la tarda, el grup va fer una visita i una pregària a la basílica de Sant Sebastià de les Catacumbes, de la

qual és titular el cardenal Martínez Sistach. Un dels moments forts del pelegrinatge fou també la visita a la basílica de Sant Pere, durant la qual —en aquest Any de la Fe— els pelegrins varen fer la professió de fe cantant el «Crec en un Déu» davant del sepulcre del Príncep dels Apòstols. El darrer dia, el cardenal de Barcelona celebrà una missa a l'altar de la Càtedra de Pere. La imatge correspon a la sortida dels pelegrins de la basílica de Sant Sebastià de les Catacumbes.

PARAULA I VIDA

La crida de Càritas davant la crisi

Aquest diumenge celebrem el *Corpus Christi*. És una festa antiga i plenament cristiana: la festa del Cos i de la Sang de Jesús, que Ell ens ha lliurat per amor.

El llibre dels Fets dels Apòstols, quan parla dels primers cristians, uneix l'assemblea eucarística amb dues característiques bàsiques: la unió de cors i la comunió de béns: «Preuien part amb assiduitat en l'ensenyament dels apòstols, en la distribució de les almoines, en la fracció del Pa i en les pregàries». La vinculació de l'eucaristia amb l'atenció als pobres esdevé tradicional en les comunitats cristianes dels primers segles; els Pares de l'Església uneixen la partició del Pa eucarístic, que és el Cos de Crist, amb l'esforç per partir i repartir el pa de l'aliment material als pobres, que són com la personificació del Crist. Els cristians no podem oblidar mai la pràctica de les anomenades *obres de misericòrdia*, tant les espirituals com les corporals.

En la festa de *Corpus Christi* celebrem el Dia de l'Amor Fratern: un dia que faci que tots els dies de l'any visquem més l'amor fratern. Càritas ens assenjala un lema per aquest dia: «Hola, hi ha algú?» És una crida, és com una petició d'auxili davant l'angoixa i la soledat que experimenten els pobres i les persones que es queden als marges d'aquesta societat nostra; especialment és la crida que ens dirigeixen els que podem anomenar *els nous pobres*.

Quan una persona es queda sense feina, quan una família es queda sense casa, sense recursos per poder tirar endavant la seva vida i la dels fills, és ben natural que davant la por i l'angoixa sorgeixi la pregunta: estic sol o hi ha encara algú que em pugui donar una mà?

Aquí és on es fa present una crida a la solidaritat. Sort n'hi ha! Perquè a la nostra societat hi ha un esperançador desvetllament de la solidaritat.

Càritas, com a organisme oficial de l'Església per a l'acció caritativa i social, invita també constantment a la solidaritat. Perquè per realitzar la seva tasca necessita l'esforç dels professionals de l'acció social, dels molt nombrosos voluntaris, sense els quals moltes coses que es fan no serien possibles, i dels donants, perquè la major part dels mitjans econòmics que fan possible el seu ajut provenen de la iniciativa social.

Sobretot en les actuals circumstàncies, l'acció de Càritas esdevé —amb moltes altres iniciatives— un gran factor de cohesió social. Gràcies a tots els qui fan possible que Càritas pugui complir el que és un dels lemes que inspira la seva actuació: «No tenir un no per a ningú.»

aquesta imatge parla

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

ENTREVISTA

SANDRA BUXADERAS

Convidar Jesús

Com viure Jesús en família (Ed. Pòrtic) és el resultat de la conversa de la periodista Sandra Buxaderas amb 15 famílies, que li expliquen com han compartit l'experiència cristiana amb els fills. Totes elles tenen la figura de Jesús com a model. «El seu testimoni pot servir d'inspiració per viure Jesús més intensament a la pròpia família», afirma la Sandra, que està casada i és mare d'una nena. Viu a Roma, on ha començat teologia i col·labora amb el diari ARA.

Jesús és un bon personatge per comunicar?

Sí. Els nens capten molt bé l'amor de Jesús i la seva lluita contra la misèria social o moral. Ara bé, depèn molt de la passió amb què se'ls explica. L'entusiasme dels pares es transmet sobretot quan, seguint l'exemple de Jesús, tracten el fill amb amor, i el respecten i l'escolten.

Per què el conviden a casa?

Per a la majoria dels pares entrevistats, Jesús és sinònim d'una vida plena. I volen que els fills siguin feliços, que se sentin estimats per Jesús i que n'adquireixin els valors. He entrevistat també algun pare o mare agnòstic però que pensa que és bo ensenyar als fills el respecte i l'amor, i que freqüentment altres nens amb inquietuds socials i espirituals.

És un llibre evangelitzador?

Sí, perquè és un testimoni de la vivència de fe d'aquestes famílies, que és engrescadora. A mi, mare recent i casada amb un agnòstic, recollir aquestes experiències m'ha donat força interior i moltes pistes sobre com viure Jesús a casa. I el llibre permet observar com s'ho han fet altres famílies per trampejar les dificultats que trobem cada dia en l'educació espiritual dels nostres fills avui.

Òscar Bardají i Martín

JESÚS DE NATZARET

El Parenostre (II)

L'eucaristia, pa dels deixebles de Jesús

Els Pares de l'Església, pràcticament tots, van interpretar la quarta petició del Parenostre en un sentit eucarístic, i és aquest el sentit que té el Parenostre de la missa. Això no vol dir que aquesta interpretació exclouï una petició del pa en el seu sentit literal.

Els Pares de l'Església veuen distintes dimensions en la paraula que, a partir de la pregària dels pobres que demanen el pa de cada dia, arriba al pensament del Pare del cel que ens alimenta i recorda el poble de Déu que pelegrina pel desert. En el discurs de Jesús sobre el pa de vida, el miracle del manà pren espontàniament un significat més ampli que abasta el nou món, en el qual el Logos, la Paraula eterna de Déu, el nostre pa, esdevé aliment del convit de noces etern.

El gran discurs del pa de vida en el capítol 6 de l'Evangeli de Joan abraça tot un ventall de significats, des del pa necessari per viure fins al pa eucarístic, en el qual el Verb fet carn se'ns dona en el sagrament. Si prenem el missatge de Jesús en la seva totalitat, no podem excloure la dimensió eucarística de la quarta petició del Parenostre. El sentit de demanar el pa de la terra concret és essencial. Però la petició també ens ajuda a sobrepassar la matèria i a demanar ja el pa de demà. I en demanar el pa de demà, ja ens disposem a viure d'aquest demà, de la vida de Déu que ens crida a una responsabilitat solidària amb els necessitats.

Joseph Ratzinger-Bened XVI.
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

La alegría en Francisco Javier

En el proceso de beatificación en la India de Francisco Javier, se testificó que:

- «El P. Francisco era tan dado a darse a todos y lo hacía con tanta alegría que:
- »en su rostro había siempre una expresión de contento;
- »siempre andaba con la sonrisa en los labios;
- »su boca siempre estaba llena de risa;
- »sus palabras estaban llenas de la gracia de Dios;
- »con su alegría se atraía a todos y conseguía todo cuanto se proponía.»
- »Era muy popular. Siempre con una expresión amable, cordial, atrayente.
- »A su lado se encontraban a gusto, bien. Las penas eran menos.
- »Visitaba a los enfermos allí donde los había. Durante los largos viajes por mar iba a las sentinas —cavidad inferior de la nave—, un lugar lleno de inmundicias y de fetidez donde su compañía, su bondad, su alegría eran como un bálsamo gratuito que les servía, aliviaba y enjugaba las lágrimas.
- »Sus compañeros de viaje expresaron que: el significado *oblativo de su alegría* debía buscarse en su *vocación* —existencialmente actualizada por él en cada momento y manifestada a los demás—, como señal inequívoca del seguimiento a Jesús.»

J. M. Alimbau
(*Palabras para la alegría*)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Ascesi

Ascesi vol dir entrenament. Igual que un atleta per estar en forma necessita d'un entrenament quotidià, el cristià per estar en forma en la seva vida necessita d'un entrenament, d'una ascesi que el faci lliure i disponible. Aixecar-se a l'hora al matí, viure sobriament, no gastar més del necessari, fugir de la comoditat, tenir un horari d'oració personal i complir-lo, estar atent a les necessitats dels altres..., dejunar una mica per ajudar a l'oració, privar-se de coses innecessàries... L'ascesi ajuda a viure en l'abnegació que ens recomana Crist: «Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi...» (Mt 16,24).

El perill de l'ascesi és que derivi en un cristianisme moralista que posa l'accent en l'esforç personal. Cal esforçar-se i exigir-se (la porta estreta), però el veritable motor de la vida cristiana és l'enamorament de Jesucrist, la fascinació per la seva persona, l'haver trobat el tresor i relacionar-s'hi amb tot el cor... Això sí que ens fa córrer amb deler per la via de l'amor diligent i ens empeny a servir amb goig els nostres germans.

Un altre perill en sentit contrari, més propi dels nostres temps, és la vida laxa, l'excessiva comoditat, el fer sols el que hom té ganes de fer, la vida *desvertebrada* que no aconsegueix fer el que vol realment, sinó que viu sotmesa als propis capricis. Aquí sí que convé un educar-se en la disciplina, per ser lliure.

Un equilibri entre moralisme i laxisme posant l'accent en la primacia de la gràcia és un enfocament madur per a la vida cristiana.

Fra Josep Manuel Vallejo, caputxí

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 3. ■ Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.) [Tb 1,1a.2; 2,1-9 / Sl 111 / Mc 12,1-12]. St. Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); St. Isaac, monjo i mr. a Còrdova; St. Justí, mr. a Burgos.
- 4. ■ Dimarts** [Tb 2,10-23 / Sl 111 / Mc 12,13-17]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe.
- 5. ■ Dimecres** [Tb 3,1-11.24-25 / Sl 24 / Mc 12, 18-27]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; santa Zenaida, vg.
- 6. ■ Dijous** (■ Barcelona) [Tb 6,10-11a; 7,1.9-17; 8,4-10 / Sl 127 / Mc 12,28b-34]. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fundador premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.
- 7. □ Divendres** [Ez 34,11-16 / Sl 22 / Rm 5,5-11 / Lc 15,3-7]. El Sagrat Cor de Jesús. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremond, monjo, mrs. a Sevilla.
- 8. □ Dissabte** [Tb 12,1.5-15.20 / Sl: Tb 13,2.6.7.8 / Lc 2,41-51]. L'Immaculat Cor de Maria. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·líope, mr.
- 9. ■ Diumenge vinent**, X de durant l'any (litúrgia hores: 2a setm.) [1Re 17,17-24 / Sl 29 / Ga 1,11-19 / Lc 7,11-17]. Sant Efrem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Marí, ermità.

EL COS I LA SANG DE CRIST

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 14,18-20)

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris». I Abram li donà el delme de tot el botí.

▶ Salm responsorial (109)

R. *Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec.*
Oracle del Senyor al meu Senyor: / «Seu a la meva dreta, / i espera que faci dels enemics / l'escambell dels teus peus.» R.

Que el Senyor estengui lluny des de Sió / el poder del teu ceptre. / Impera enmig dels enemics. R.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer, / tens la glòria sagrada des del si de la mare, / des del principi jo t'he engendrat.» R.

El Senyor no es desdiu del que jurà: / «Ets sacerdot per sempre / com ho fou Melquisedec.» R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 11,23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres, ve del Senyor: Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial». Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengueu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 9,11b-17)

Un dia Jesús parlava del Regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat.

Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li: «Acomia-deu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat». Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos». Ells respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per a tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes.

Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta». Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 14,18-20)

En aquellos días, Melquisedec, rey de Salén, sacerdote del Dios altísimo, sacó pan y vino y bendijo a Abrán, diciendo: «Bendito sea Abrán por el Dios altísimo, creador de cielo y tierra; bendito sea el Dios altísimo, que te ha entregado tus enemigos.» Y Abrán le dio un décimo de cada cosa.

▶ Salmo responsorial (109)

R. *Tú eres sacerdote eterno, según el rito de Melquisedec.*

Oráculo del Señor a mi Señor: / «Siéntate a mi derecha, / y haré de tus enemigos estrado de tus pies.» R.

Desde Sión extenderá el Señor / el poder de tu cetro: / somete en la batalla a tus enemigos. R.

«Eres príncipe desde el día de tu nacimiento, / entre esplendores sagrados; / yo mismo te engendré, como rocío, / antes de la aurora.» R.

El Señor lo ha jurado y no se arrepiente: / «Tú eres sacerdote eterno, / según el rito de Melquisedec.» R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 11,23-26)

Hermanos: Yo he recibido una tradición, que procede del Señor y que a mi vez os he transmitido: Que el Señor Jesús, en la noche en que iban a entregarlo, tomó un pan y, pronunciando la acción de gracias, lo partió y dijo: «Esto es mi cuerpo, que se entrega por vosotros. Haced esto en memoria mía.» Lo mismo hizo con el cáliz, después de cenar, diciendo: «Este cáliz es la nueva alianza sellada con mi sangre; haced esto cada vez que lo bebáis, en memoria mía.» Por eso, cada vez que coméis de este pan y bebéis del cáliz, proclamáis la muerte del Señor, hasta que vuelva.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 9,11b-17)

En aquel tiempo, Jesús se puso a hablar al gentío del reino de Dios y curó a los que lo necesitaban. Caía la tarde, y los Doce se le acercaron a decirle: «Despide a la gente; que vayan a las aldeas y cortijos de alrededor a buscar alojamiento y comida, porque aquí estamos en descampado.» Él les contestó: «Dadles vosotros de comer.» Ellos replicaron: «No tenemos más que cinco panes y dos peces; a no ser que vayamos a comprar de comer para todo este gentío.» Porque eran unos cinco mil hombres.

Jesús dijo a sus discípulos: «Decidles que se echen en grupos de unos cincuenta.» Lo hicieron así, y todos se echaron. Él, tomando los cinco panes y los dos peces, alzó la mirada al cielo, pronunció la bendición sobre ellos, los partió y se los dio a los discípulos para que se los sirvieran a la gente. Comieron todos y se saciaron, y cogieron las sobras: doce cestos.

El Salvador eucarístic. Pintura de Juan de Juanes (1523?-1579?). Museu del Prado (Madrid)

COMENTARI

Tothom en menjà tant com volgué

L'evangeli d'aquest diumenge, festa del Cos i de la Sang de Crist, comença situant-nos enmig de l'activitat de Jesús. D'una banda, ens diu l'evangelista que Jesús parlava del Regne de Déu a la gent i, d'altra banda, que Jesús curava els qui en tenien necessitat. L'anunci del Regne amb paraules es complementa amb les guaricions de les febleses humanes que mostren en acte la realitat del Regne ja present i actiu en les persones. És en aquest context que Jesús dóna de menjar a la multitud.

A la fi del dia, a l'hora de l'àpat diari en el costum antic d'aleshores, apareix el problema de

la manca de queviures. La gent envolta Jesús, l'escolta de bon grat i li presenta els malalts per guarir-los. Però el dia ja declina i no hi ha provisions per fer l'àpat i disposar-se a passar la nit. La reacció dels deixebles és lògica: acomiadar la gent, i demà ja serà un altre dia.

És Jesús qui posa en una situació límit i insospitada els Dotze: Doneu-los menjar vosaltres mateixos. Impossible! La pobresa de mitjans —cinc pans i dos peixos—, però, no és obstacle. Jesús aconsegueix el que ningú no seria capaç de fer.

Jesús, com ja havia fet Moisès al desert, organitza la gentada en grups de cinquanta. Aleshores fa un signe amb un clar regust eucarístic: pren els pans i els peixos, els beneeix, els par-

teix i els dóna perquè mengin. Jesús ho ha fet «alçant els ulls al cel», és a dir, adreçant-se al veritable protagonista de la creació: el Pare del cel.

En tot aquest relat Jesús se serveix constantment dels Dotze. És a ells a qui mana de donar de menjar a la multitud. És a ells a qui dóna el pa beneït perquè el reparteixin entre la gent. I tothom en menjà tant com volgué! El do de Déu sobrepassa el desig de la persona. Jesús és la paraula de Déu que anuncia l'arribada del Regne, Jesús és la vida de Déu que guareix tota malaltia, Jesús és el pa de Déu que associa la nostra fam.

Jordi Latorre, SDB

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Pluralisme religiós: El cos, una dimensió de l'existència. Cicle de conferències (de 19 a 21 h) de Joan Hernández. I) *El cos, dia 5 de juny:* judaisme, respecta el teu cos sense idolatrar-lo; islamisme, el sagrat del cos; budisme: el cos, vehicle cap el Nirvana; cristianisme, és un do de Déu? II) *La sensualitat, dia 12 de juny:* judaisme, fer l'amor significa únicament procrear?; islam, cercar el plaer; hinduisme, el gaudi com a camí de salvació; cristianisme, una sensualitat responsable. III) *La felicitat, dia 19 de juny:* judaisme, viure la felicitat dia rere dia; islam, felicitat i pietat; budisme, la recerca de la felicitat; cristianisme, Déu vol la nostra felicitat. Lloc: Auditori de la Fundació Joan Maragall (FJM), c/ València, 244, 1r. Info. i inscrip. FJM, 2n pis, tel. 934 880 888, www.fundaciojoan-maragall.org, matins de 10 a 14 h i tardes (dv. no) de 16 a 18 h.

Equips de la Mare de Déu dels sectors A-L, C i E-G de Barcelona. «Aprentent a pregar amb les ensenyances del pare Henri Caffarel». Dia 5/6 (18 a 19 h), a la Pquia. M. D.

Campanya solidària de la Fundació Pere Tarrés en col·laboració amb Càritas

Un any més, la Fundació Pere Tarrés ha posat en marxa la seva campanya «Cap infant sense colònies» per aconseguir fons per becar les colònies i els casals d'estiu dels infants en situació de pobresa. Enguany compta amb la col·laboració de Càritas Diocesana de Barcelona. Gràcies a aquestes activitats, els nens i les nenes amb dificultats econòmiques podran gaudir d'un temps de lleure de qualitat des de l'educació en els valors de l'Evangelí. Per fer donatius o demanar més informació podeu contactar a través del tel. 934 301 606, del c/e: fundacio@peretarres.org, o del web www.peretarres.org/donatiusestiu.

dels Àngels (c/ Balmes, 78). Lliure accés a les persones que vulguin iniciar l'itinerari de la *lectio divina*. Informació: t. 934 675 551 (dt. i dj. de 10 a 13 h).

Llibres que marquen època. Darrera sessió del Cicle, dilluns 3 juny: «Què és el personalisme?» (1956), d'Emmanuel Mounier. Obra presentada per Albert Llorca, Universitat Autònoma de Barcelona. A l'Auditori de la Fundació Joan Maragall (19 a 20.30 h). L'assistència és gratuïta, però cal confirmar-la prèviament, a: Fundació Joan Maragall (c/ València, 244), t. 934 880 888.

Sessió de cine-fòrum de la pel·lícula Arrugas, d'Ignacio Ferreras, que versa sobre la vellesa i el deteriorament cognitiu. Dia 6 de juny (17-19 h), al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231). Farà la presentació Mn. Joan Manuel Bajo, delegat de Pastoral de la Salut de Tortosa. Informació: Delega-

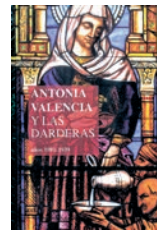
ció de Pastoral de la Salut, parròquia Sant Pau del Camp (c/ Sant Pau del Camp 101, 1r, t. 933 171 597.

EXERCICIS I RECESSOS

Casa d'espiritualitat Maria Antònia Paris, missioneres claretianes. Exercicis espirituals, del 3 al 12 de juny, amb el P. Gabriel Villanova, SJ (c/ Major de Sarrià, 169; t. 932 937 212, c/e: misionerassarria@gmail.com).

LLIBRES

La historia de las Darderas. El pasado 20 de abril, en la Sala de la Mare de Déu de la Mercè de la catedral de Barcelona, fue presentado el cuarto volumen sobre esta congregación religiosa nacida en el Hospital de la Sta. Creu de Barcelona. Es un li-

ANY DE LA FE

bro titulado *Antonia Valencia y las Darderas (1901-1939)*, cuyos autores son Ana M. Lander Azcona y Josep M. Martí Bonet. Tiene 910 páginas y está editado por las Hermanas Franciscanas Misioneras de la Natividad de Nostra Senyora, conocidas como *las Darderas*.

Les obres completes de Raimon Panikkar.

Editorial Fragmenta, que dirigeix Ignasi Moreta, està publicant les obres completes de Raimon Panikkar. El volum *Espiritualitat, el camí de la vida* (512 pàgines) presenta una espiritualitat integral, que implica l'home en la seva totalitat i unitat com a cos, com a ànima, com a polis i com a cosmos. El titulat *El ritme de l'ésser. Les Gifford Lectures* (664 pàgines) és l'últim llibre de Raimon Panikkar, madurat els darrers vint anys de la seva vida i publicat pocs dies abans de la seva mort.

PALABRA Y VIDA

La llamada de Cáritas ante la crisis

Este domingo celebramos el *Corpus Christi*. Es una fiesta antigua y plenamente cristiana: la fiesta del Cuerpo y la Sangre de Jesús, que Él nos ha entregado por amor.

El libro de los Hechos de los Apóstoles, cuando habla de los primeros cristianos, une la asamblea eucarística con dos características básicas: la unión de los corazones y la comunión de bienes: «Acudían asiduamente a la enseñanza de los apóstoles, a la distribución de las limosnas, a la fracción del Pan y a las plegarias». La vinculación de la eucaristía con la atención a los pobres se convirtió en tradicional en las comunidades cristianas de los primeros siglos; los Padres de la Iglesia unen la partición del Pan eucarístico, que es el Cuerpo de Cristo, con el esfuerzo de partir y repartir el pan del alimento material a los pobres, que son como la personificación de Cristo. Los cristianos no podemos nunca olvidar la práctica de las llamadas *obras de misericordia*, tanto las espirituales como las corporales.

En la fiesta del *Corpus Christi* celebramos el Día del Amor Fraternal; es un día que nos invita vivir más, todos los días del año, el amor fraternal. Cáritas nos señala un lema para este día: «Hola, ¿hay alguien?». Es un llamamiento, es como una petición de auxilio ante la angustia y la soledad que experimentan los pobres y las personas que se quedan a los márgenes de esta sociedad nuestra; y de manera especial es la llamada que nos dirigen los que podemos llamar *los nuevos pobres*.

Cuando una persona se queda sin trabajo, cuando una familia se queda sin casa, sin recursos para poder atender a las necesidades de su vida y de la de los hijos, ante el miedo y la angustia, es muy natural que surja esta pregunta: ¿estoy solo o hay alguien todavía que me pueda echar una mano?

Aquí se nos presenta un llamamiento a la solidaridad. Por fortuna, aumenta entre nosotros la solidaridad. En nuestra sociedad hay

un despertar muy esperanzador de este sentimiento.

Cáritas, como organismo oficial de la Iglesia para la acción caritativa y social, nos invita también constantemente a vivir esta solidaridad, porque para llevar a cabo su tarea necesita del esfuerzo de los profesionales de la acción social, de los muy numerosos voluntarios, sin los cuales muchas de las actividades que se realizan no serían posibles, y de los donantes, porque la mayor parte de las ayudas de Cáritas provienen de la iniciativa social.

La acción de Cáritas, sobre todo en las actuales circunstancias —juntamente con muchas otras iniciativas— constituye un gran factor de cohesión social. Doy las gracias a todos los que hacen posible que Cáritas pueda cumplir uno de los lemas que inspiran su actividad: «No tener un no para nadie.»

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

laSalle AR Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia